

WAITIKUBULI

Nyhetsblad från Vänskapsföreningen Sverige-Dominica
Årgång 18, Nummer 2

www.swedom.org
Redaktör Berith Granath, tel 08 643 26 80, berith.granath@bredband.net

Plusgiro 94 28 31-9
Augusti 2014

Ordföranden har Ordet

Hej alla SWEDOM:s medlemmar!

Tack alla medlemmar som deltog på årsmötet i april. Ett välbesökt möte där vi hade en väldigt bra diskussion om föreningen och Dominica. Tack Gunnel Tollmar för det fina arrangemanget och den goda förtäringen. Ett speciellt välkommen till de nya medlemmar som deltog på mötet.

United Workers Party (UWP) representant för Castle Bruce, Issac Bapthiste, anklagar regeringen för ett lagbrott. Borrningarna efter vulkanisk värme som avses omvandlas till elektricitet i Roseau Valley är en fara för människors liv och egendomar. Bapthiste är en framstående arkitekt och menar att regeringen på Dominica inte har sökt vederbörligt tillstånd för att genomföra projektet. Han förklarar att om det pågår vulkanisk aktivitet i området så utgör det en fara och man måste bland annat ha en plan för eventuell evakuering.

Han anser att regeringen endast bryr sig om att området genererar stora intäkter från turister och bryr sig inte om

vad invånarna i området tycker. Han anser vidare att projektet borde avbrytas och utvärderas av externa experter innan man eventuellt går vidare. Under tiden kan man arbeta med alternativa metoder för att möta folkets behov av elektricitet. Han vill också att ett särskilt utskott tillsätts som inte bara består av politiker utan representanter från folket och tekniska experter både från Dominica och från andra länder. Utskottet bör bli utvärdera och bedöma vilken inverkan projektet har på naturen, befolkningen, turismen mm.

Jag vill också informera alla medlemmar som har bidragit med stöd till karibbarnen att stödet till skolorna och biblioteken betyder mycket. Lärare och personal vid biblioteken är oerhört tacksamma. I år har vi kunnat betala hyra för el och en betydande del av det pedagogiska material som de använder i skolan och förskolan.

I år deltog inte SWEDOM med en egen grupp i karnevalen men det är ändå glädjande att se att så många från Sverige var där under karnevalen och bidrog till den fantastiska fest som karnevalen representerar.

Avslutningsvis vill jag önska er alla en fortsatt fin och varm sommar och hoppas att vi snart ses. Det första tillfället blir den 3 september hos ambassadör Claes Hammar på UD. Jag hoppas att många medlemmar kan komma, det är inte varje dag som vi har möjlighet att träffa Sveriges ambassadör för de karibiska länderna eller att besöka UD.

Ruthine

Ambassadör Claes Hammar inbjuder SWEDOM:s medlemmar till Utrikesdepartementet onsdag 3 september kl. 11.00

Ett unikt tillfälle för SWEDOM:s medlemmar att träffa och diskutera med Sveriges ambassadör för de engelskspråkiga länderna i Karibien.

Obligatorisk anmälan görs till Berith Granath, tel 08 643 26 80, mobil 070 453 22 80, berith.granath@bredband.net senast fredag 29 augusti. Gemensam lunch efter mötet. Närmare information vid anmälan.

Dominica – en ö vi gärna återvänder till

Ewa Arenbro och Tore Andersson besökte Dominica för första gången i våras. Här deras berättelse om en ö som verkar ha allt en besökare bör uppleva.

Lördagen den 15 februari 2014 landsteg vi i Dominica. På kajen stod Tores amatörradio-kompis Ove och väntade och med hans hjälp tog vi oss till hotellet, gick sedan ut på stan för att skaffa nödvändiga attiraljer som t.ex. Anti-itch, mineralvatten, några Kubuli (the famous local beer), rött och vitt vin och lite frukt.

Så många vackra hus det finns i Roseau! Och målade i alla tänkbara färger – ibland på ett och samma hus, t.ex. en kombination av skarp lila och knallrosa med solgult och ljusst gräsgrönt eller turkos, rött och orange m.m. Flera av tvåvåningshusen hade en snirklig längsgående balkong mot gatan och på balkongen stod krukor med olika blommande växter. Trottoarerna var dock ett sorgligt kapitel – oftast väldigt smala och inte sällan med stora hål här och där. Det gällde att se upp – såväl för dessa som för mötande gående! Och solen bara strålade – solglasögon och keps på! Men vi var in i en kinesisk butik och köpte oss var sitt hopfällbart paraply för Ove sa man kunde räkna med häftiga regnskurar då och då. Tillbaka på hotellet satte vi oss i trädgården och njöt av vår första Rumpunch.

På söndagsmorgonen väcktes vi av att vi hade fått ”oväntat besök”. En gigantisk kryssare – Mein Schiff 2, hade lagt till direkt utanför vårt fönster. Och snart välde det ut en massa turister som skulle ut på olika upplevelser. Roseau var nu invaderad av turister. Gatorna nere vid hamnen var stängda för biltrafik och det vimlade av turister, poliser och ”security-folk”. Vi gick ut och promenerade i den i övrigt söndagsstilla stan – flertalet affärer var stängda men det fanns desto fler marknadsstånd och gatusäljare. Vi koncentrerade oss istället på de vackra husen, förundrades och

fotograferade. Synd bara att min Iphone inte kunde göra dem rättvisa! Blev minst sagt fundersamma när vi kikade upp mot elledningsstolparna – de påminde om stora skatbon med trådar som var hoptrasslade till max.

På måndagen hyrde vi en bil och styrde upp mot Salisbury. Gjorde en avstickare till Mero-stranden där vi åt en lättare lunch (grillade kycklinglår med stekta bananer), åkt sen ”hem” till Ove och kollade hans trevliga bostad.

Vårt hotell, The tamarind tree, ligger väldigt fint, med utsikt främst mot havet samt en bit av kustremsan. Efter en god middag på hotellets restaurang satt jag på den stora längsgående verandan och läste Ensam i Berlin av Hans Fallada, njöt av den ljumma kvällsluften och tog emellanåt en klunk vin. Tore körde radio som besatt!

Frukosten på hotellet var mycket bra med bl.a. ett flertal olika frukter som jag aldrig sett – en hade grönbrunt skal med små piggar, och inuti ett fruktkött som var vitt, mjukt, syrligt och gott. På väg in från restaurangen såg vi flera kolibris som flög runt bland hotellträdgårdens växter. Försökte fotografera – men lyckades inte få någon på bild.

En dag åkte vi på sightseeing på Dominica. Vi skulle bli hämtade nere vid stora vägen vid 9-tiden. Efter en stund kom en minibuss och stannade och vi klev i. Men nog var det märkligt att det satt 3 skolbarn i bussen – vi skulle ju åka med Daniel och hans gäster! Efter någon minut fick vi klart för oss att vi satt i en reguljär buss på väg norrut, men chauffören var hygglig och körde oss tillbaka till ruta ett. Med den ”riktiga” bussen åkte vi söderut mot Roseau och sen inåt landet mot Nationalparken. Vår guide Bernhard var fantastisk – trevlig, rolig och kunnig.

Med jämna mellanrum utbrast han ”Lovely Dominica!”. Han stannade bussen och visade oss på olika växter, t.ex. kaffe, cacao, muskot, citrongräs, kalebass, papaya, grapefrukt och aprikos. Vi fick lukta, känna på och ibland smaka. Vi fick också lära oss vilket slags löv man bör använda om man saknar toalettpapper ute i djungeln!

Var i Laudat och åkte upp mot Fresh Water Lake, där de som hade badkläder med sig, tog sig ett dopp i vattnet till vilket det rann in varmt vatten från ett hål. Var också och tittade på den plats där de bygger kraftverk drivet av termiskt vatten. Åt lunch i Papillote-trädgården och därefter åkte vi till svavelkällorna och inandades den (?) hälsosamma doften, såg ett par stora orange krabbor som strövade omkring i närheten av källorna. Dagen avslutades med ett besök i Botaniska trädgården. De olika träden imponerade oss – träd med jättelika

stammar, träd där stammen utgjordes av hundratals smala, hopväxta stammar, träd höga som 5-våningshus (minst!) och hus som utgjordes av träd (bambu). Mycket sevärt!

Strax efter Botaniska trädgården stannade vi vid en utkiksplats – man såg stora delar av Roseau och havet – vi dansade, skrattade och sjöng refrängen till ”No woman – no cry”. Bernhard sjöng versen och slog takten med en Caracas som han tog från ett träd. Vilken dag!

En annan dag tog vi hyrbilen och åkte upp till Portsmouth – vilken skillnad jämfört med Roseau (till Roseaus fördel). I flera av de småaffärer vi besökte eller passerade strömmade det ut religiösa budskap/draivel på hög volym från lokala tv-sändningar. På en bar där vi drack kaffe blev väckelsepredikanternas oljud alltför påträngande så det blev till att slänga i sig kaffet och snabbt lämna lokalen.

På väg från Portsmouth stannade vi vid Indian river och tog en båttur. Så annorlunda och mäktigt! Mycket kraftig vegetation längs stränderna, och särskilt speciella var de kraftiga trädrötterna som snirklade sig fram i väldigt vackra mönster – de liknade jugenddekorationer! Såg hägrar och krabbor men tyvärr inga papegojor.

Tillbringade en hel del tid på stranden i Mero – och givetvis i vattnet, som var helt fantastiskt. På en av de små strandrestaurangerna åt jag en supergod lunch – sauterade räkor med en massa goda tillbehör. På stranden träffade vi en dag Ruthine och Elisabeth med respektive. Apropå mat blev vi rekommenderade att åka till Sunset Bay Club och äta deras grillade hummer. Vi försökte ett par gånger men de hade ingen hummer. När vi vid ett tillfälle, efter att ha väntat på kycklingrätter i över en timme, såg hur otrevlig ägaren var mot sin personal, beslöt vi att inte göra några fler försök.

Ove, Tore och jag gjorde även en tur till atlantkusten. I Number one beach badade vi och där var sanden ljus och finkornig, och havet var lika inbjudande som vid Mero. I närheten av flygplatsen åt vi god lunch med dominikansk husmanskost + den numera outhärliga Bello-såsen.

Någonstans på vägen söderut såg vi en skylt med beach och en pil i riktning mot havet. Vägen, som kan liknas vid en dålig smal skogsväg gick nedför en rätt brant backe. På ena sidan vägen låg ett djupt stup ner mot en dal och på den andra var det en bergvägg. Efter att ha åkt ca 200 meter insåg vi att det var helt fel. Ett vattenfyllt dyhål framför oss gjorde att vi inte vågade åka längre för att vända. Men hur? Det fanns bara drygt en halv meter på var sida av vägen – Jag såg framför mej tidningsrubriker om hur 3 svenskar försvunnit i Dominicas djungler. Men Tore lyckades tålmodigt trixa bilen 25 cm hit och dit en ganska lång stund, och slutligen segade sig bilen uppför backen igen.

I Karibterritoriet köpte vi souvenirer gjorda av kalebass och cocosnöt, m.m. Självtal jag en souvenir – jag gömde undan ett par tomatfrön från salladen när vi åt middag på The green house, och nu har vi ett par tomatplantor från dessa i vårt växthus.

Slutligen en reflektion: På Dominica är det ingen som använder halvljus vid bilkörning och alla som vandrar längs vägarna när det är mörkt saknar reflexer. Dominica är en fantastisk ö med mycket vänliga människor och stora naturupplevelser. Vi återvänder gärna dit!

Vid tangentbordet
Ewa med Tore som bisittare

Bilderna hämtade från nätet

En hopplös förälskelse

– Här då? Det ligger mitt i regnskogen! sa min man och pekade på datorskärmen.

Han hade hittat ett guesthouse på någon ö som hette Dominica. Dominica??? Det hade jag aldrig hört talas om! Gick in på Google Earth och hittade den lilla ön. Lyckades också lokalisera det lilla hotellet.

– Äsch det där är väl inget, det går ju en väg alldeles utanför, sa jag och jämförde med Borneos regnskogar där vi varit året innan.

Det blev Venezuela istället men året efter kom förslaget om Dominica upp igen och jag gav med mig. Så i januari 2011 inkvarterades vi i en bekväm, traditionellt byggd bungalow på Hibiscus Valley Inn. På kvällen satt vi på verandan med en Red Cap Rum, lyssnade på regnskogens ljud därute i mörkret och kände att vi kommit rätt. Vi hade köpt ett äventyrspaket också och fick en alldeles egen guide, Rudge. Han visade oss runt på ön, tog oss med på olika äventyr och berättade om växter, djur, indianer och Dominicas satsning på eko-turism. Under de här dagarna lärde han oss hur enkelt livet kan levas och jag blev hopplöst förälskad! Nej, inte i Rudge - men i Dominica.

Vi reser mycket och tycker inte att man behöver åka tillbaka till samma ställe två gånger. Det finns så mycket att se här i världen. Men en förälskelse råder man inte över som bekant, så när vi lyfte från Melville Hall kände jag i mitt hjärta att hit, hit vill jag tillbaka. Men hur?

En helt ny idé blev lösningen

Den hösten slumpade det sig så att jag började på en akvarellkurs i Stockholm. Under en lektion kom olika semester mål på tal och jag berättade förstas entusiastiskt om Dominica för jag tycker ju att ”alla människor” borde åka dit. Då föddes idén: Akvarellkurs med äventyr på Dominica! Från Sverige kan man åka på akvarellkurser runt om i Europa men att åka till Karibien och blanda måleri med äventyr hade ingen tänkt på tidigare.

Så jag tog kontakt med Norun Person, Hibiscus ägare. Hon tänkte genast på idén och tillsammans gjorde vi ett äventyrspaket anpassat för akvarellmålare. Jag anlidade en

svensk konstnär som kursledare och i mars 2013 kunde jag visa en hel grupp vad mitt älskade Dominica har att erbjuda. Vi åkte rivertubing på Pagua River och Rudge mötte oss vid Atlanten med målargrejerna så att vi genast kunde börja måla upplevelsen. Vi tillbringade en dag på Batibou Beach och använde sanden som effekt i färgen. Vi gjorde en regnskogshike och satt på stenar vid en flodpool mitt i skogen (se bilden ovan), målade lianer och försökte återge den kompakta grönskan. Till lunch fick vi en cook-up med nyfångad krabba. Vattenfall, karibterritoriet, Indian River och Screws gav kursdeltagarna ytterligare inspiration. Kursen blev en succé förstas och i mars 2014 åkte jag och en konstnär iväg med en ny grupp.

I enkäten efter kurserna säger alla att de vill åka tillbaka. Och redan nu har fyra av dem anmält sig till kursen 2015. För de blev, precis som jag, hopplöst förälskade i Dominica.

Ingela Sand
Sand Akvarellresor

Nästa styrelsemöte

Söndag den 21 september har SWEDOM:s styrelse ett möte. Vill du att styrelsen ska ta upp någon fråga, kontakta ordföranden Ruthine.

SWEDOM:s styrelse 2014

Ruthine Strindholm, ordförande.
Tel 08 774 43 32, e-post rstrindholm@yahoo.com.
Jan Ekholm, kassör. Tel 08 774 43 32, e-post 0708233340@euromail.se.
Lars Berg, medlemsansvarig, Ingalill Berg, sekreterare
Tel 08 560 324 35.
E-post lars.berg@spray.se, lill.berg@spray.se.
Berith Granath och Lars Örtemark är också ordinarie ledamöter och Lars är vice ordförande.
Birgitta Brydolf, Per Brydolf, Gunnel Tollmar, Anders Wretling och Liz Wretling är suppleanter.